

ÍTRÓTTUR ÍSF-FORSETIN PETUR ELIAS PETERSEN

EINASTA LØNIN
ER GLEÐIN

– Mín drívmeði hesi árin hevur verið, at eg havi følt, at eg havi havt nakað at givið hesum felagsskapinum, sum hevur givið mær so nógv. Um eg ikki endiliga geri mun, eri eg kanska við til at gera ein mun, sigur Petur Elias Petersen, sum nú er ÍSF-forseti, men líka síðani á ungum árum hevur verið virkin í nevndararbeiði og ítróttarumsiting

Hilmar Jan Hansen

– Uttan eitt gott bakland og forstáð frá heimafrontinum, so bar hetta slett ikki til. Ein stórir partur av bæði vanligu frítíðini og øllum ferium fer til hetta, og tí hevur tað alt at siga, at restin av húskinum bakkar upp. Og har má eg siga, at Inna og døturnar hava verið fantastiskar.

Tað sigur Petur Elias Petersen, sum hevur verið forseti í Ítróttasambandi Føroya síðani 2010, men hevur sitið í starvsnevndini har líka síðani 1995, umframt at vera felagsmaður burturav, tí hann – eisini í øðrum enn ítróttararbeiði – millum ár og dag hevur røkt eina rúgvu av ymsum álitissessum í feløgum og felagsskapum.

– Tað er ikki óvanligt, at fólk halda, at tað er eitt lønt arbeiði at vera forseti í ÍSF, men tað er tað jú ikki. Eg plagi at siga, at upp á sama máta sum onnur eru venjarar ella nevndarlimir, eru eg jú tað eisini. Her brúki eg mína tíð til nevndararbeiði og annað líknandi, so tað er ikki øðrvísi enn hjá øllum øðrum, sum gera eitt ólönt arbeiði innan ítróttin kring landið, sigur Petur Elias, sum við einum feskum dømi vísir á, at fólk flest munnu halda, at hann situr í løntum starvi hjá ÍSF.

– Nú ein dagin, vit vóru í Sandoyinni við Tryggingarfelagnum Føroyar, bleiv eg spurdur, um eg var við, tí konan arbeiddi har. Tá eg so svaraði, at eg sjálvur arbeiddi har, ásannaði tann, sum

spurdi, at hann helt meg vera í fullum og løntum starvi í ÍSF. Og eg havi varhugan av, at fleiri eisini halda tað, men hetta er altso bara eitt ólönt frítíðararbeiði, sum so nógv annað. Nei, her er eingin forsetaløn, annað enn gleðin um tað, sum lukkast og gongur væl.

Sum forfedrarnir

Petur Elias Petersen er føddur og uppvaksin í Sandavági, har hann sum hini børnini spældi fótball og handball og róði kapp. Men tað var nokk so skjótt greitt, at hansara styrki var umsitingarligi parturin, og tí endaði hann við at ganga í fótasporunum hjá forfedrunum.

– Abbi mín var SÍF-formaður og pápi mín hevur eisini verið har, so tað hevur ligið í ættini at vera felagsfólk, og soleiðis er tað eisini hjá mær. Eg kom ungur upp í nevndina í SÍF í 1979, har eg varð sitandi til 1990, harav í fimm ár sum formaður í fót-

balltsnevndini hjá felagnum, greiðir hann frá.

– So bleiv tað meira til arbeiði í sersambondunum, tí eg var formaður í dómarnevndini í Handballsambandinum í fimm ár, umframt at eg var nevndarlimur í Róðarsambandinum frá 1995 til 2003, harav formaður í kappingarnevndini í fimm ár. Og so var eg eisini liðleiðari hjá fótballslandsliðnum í níggju ár, har tað mær bókstaviliga frá sjálvari síðulinjuni untist at uppliva nógv av fyrstu dystunum hjá Føroyum í altjóða kapping.

Somuleiðis hevur Petur Elias verið virkin í Oyggjaleikanevndini, har hann kom upp í 1996, og saman við Sofusi D. Johannesen, Katrin Joensen og øðrum hevur hann staðið fyri føroysku luttøkuni øll hesi árin. Nú er so Oyggjaleikanevndin, Olympiska nevndin og starvsnevndin eitt og tað sama, so har stendur sanda-

vágsmáðurin framvegis á odda.

Tá John Kjær í 1995 legði frá sær sum skrivari í ÍSF, kom valið um eftirmannin at standa millum Petur Elias Petersen og Schandorff Vang, og tað endaði við, at Petur Elias dró longra stráid og kom upp í ovastu leiðslu í ÍSF tann vegin. Og tá so Sverre Midjord fór frá sum varaforseti í ÍSF, bleiv Petur Elias valdur í tann sessin, til hann í 2010 tók við sum forseti, tá Sølvi R. Hansen mátti trekkja seg, tí hann var blivin formaður í NSÍ.

– Soleiðis hevur tað verið ein spakulig gongd uppeftir íggjøgnum skipanina, har eg havi havt møguleika at roynt ymisk álitisstørv í ymiskum høpi, so eg kenni til eitt sindur av hvørjum av tí, sum verður gjørt og sum hendir runt um í føroyska ítróttarheiminum, heldur Petur Elias.

– Tað hevur verið mær ein góður førningur, nú eg hesi

seinnu árin havi røkt ovasta sessin í føroyskum ítrótti.

Vil geva nakað aftur

Sum við so nógvum øðrum virkseimi, so eru tað summi, ið eru virkin upp á ein máta og onnur upp á ein annan máta, men brúk er fyri øllum, skal heildin fáast at virka. Og soleiðis er eisini við hesum ítróttarliga frítíðararbeiðinum, Petur Elias Petersen er og hevur verið partur av.

– Tað, sum hevur verið mín drívmeði hesi árin, hevur verið, at eg havi følt, at eg havi havt nakað at givið felagsskapinum, sum hevur givið mær so nógv. Og eg haldi eisini, at tað hevur gingið hampuligt, tí eg havi havt gott samstarv við nógv fólk, samstundis sum familjan eisini hevur verið við upp á tað. Tí havi eg følt, at eg havi kunnað verið við, og um eg ikki endiliga geri mun, so eri eg kanska við til at gera ein mun, sigur hann.

– Líka so væl, sum hetta

kann vera strævið og tungt, so haldi eg eisini, at nakað av tí, ið er lokkandi við at vera virkin í ítróttararbeiðinum er, at talan er um sjálvboðið arbeiði, sum drívur verkið, og at eg mæti glaðum fólki, sum eru virkin og fús til at taka eina hond í, har brúk er fyri tíð. Sjálvandi gongur ikki altíð sum ætlað, men tað eru so nógv stuttlig ting á vegnum, at tað er heilt fantastiskt at vera partur av hesum felagsskapinum og at síggja, hvussu fólk kunnu hava tað gott saman.

Petur Elias vísir á, at ítrótturin er eitt gott og fjølbroytt tilbøð, og at talan er um eina stóðuga tilgongd. Ítróttargreinar leggjast aftrat, og hjá teimum, sum eru við, er galdandi, at summar greinar blóma, meðan aðrar kanska ikki eru so virknar, men at hetta er ein skiftandi gongd, sum alla tíðina er, og tað at tað ikki er øðrvísi enn við øðrum viðurskiftum, har tað viðhvørt gongur væl og viðhvørt minni væl.

Petur Elias
Petersen
ÍSF-FORSETI

Føddur: 30. desember 1965
Maki: Inna Sigvardsen
Børn: Vár, 14 ár,
Eyð, 10 ár, Sólja, 8 ár
Starv: Tryggingarfelagið
Føroyar